

חוזרים ללונדון...

חיים דוד היגר מלונדון לארצות הברית, בשכונה חדשה שרקמה עור וגידים.

למעשה, כעבור כמה חודשים, התחילו הבעיות לצוץ בשכונה על כל צעד ושעל. אנטישמיות של גויים, התנכלות מהשלטונות, מכת גנבים, דובים מסוכנים, ובכלל התגלה שהדירות נבנו ברשלנות גדולה, ועוד שרשרת בעיות בלתי נגמרת. היה פשוט מסוכן לגור שמה.

יום אחד הגיע חיים דוד הביתה והודיע "חוזרים ללונדון".

"למה?", שאלו אותו בני הבית, "למה שלא תנסה למצוא פתרונות כמו שאר בני השכונה. הרי כולם מנסים לגרש את הדובים, להעניש את הגנבים, לדכא את האנטישמיות, לשפץ את הדירות, וכן הלאה והלאה. למה לברוח ולא לנסות למצוא פתרונות?".

"אני לא יודע בקשר לשאר השכנים", ענה חיים דוד בפשטות, "ייתכן שאין להם לאן ללכת, אז הם מנסים לפתור את הבעיות כאן. אבל אני לא צריך להתמודד עם אלף בעיות על ידי אלף פתרונות, כשיש לי פתרון אחד בלבד לכל הבעיות הללו. אם אני יכול פשוט לחזור ללונדון ולחסוך את כל ההתמודדות הזאת, למה סתם להיכנס במקום סכנה?..."

הסיפור הזה לא קרה בארה"ב, וגם לא בלונדון. זה קרה וקורה בקהילתנו הק' בארץ הקודש והמקדש, כשאברכים - גם בעלי פרנסה שלכאורה זקוקים מאוד לגישה כלשהי לטכנולוגיה - מחליטים: זה לא בשבילי! אם יש כל כך הרבה בעיות טכנולוגיות, אני לא צריך הרבה פתרונות, כשיש לי פתרון אחד מושלם וכוללני לכל הבעיות: לצאת מזה.

הגליון הזה, שמשלים בס"ד את הפרויקט המהדהד 'דעמה שתשאל', ומגיש את המאמרים האחרונים על אויבי הטכנולוגיה ופתרונותיהם, גם מתמקד בפתרון אחד שפותר את רוב כלל הבעיות במכה אחת: הנוטרים! מאות מחברי קהילתנו הק' ששמורים לגמרי מאינטרנט, מאימייל, פשוט חזרו ללונדון. אמרו לטכנולוגיה: מוחל טובות. אנחנו לא הולכים לטפל באלף בעיות על ידי אלף פתרונות. יש פתרון אחד וקל וזה חוסך לי את כל העגמת נפש מסביב.

כמובן שזה לא מדויק, כי עדיין גם לבני חבורת 'הנוטרים' - בני חוריק' יש פלאפונים, ויש נגנים, ויש מצלמות, ולפעמים גם כשהבעל אינו עובד - האשה כן עובדת, וישנן עוד בעיות רבות שקיימות בכל המישורים, והן פוסחות גם על השמור שבאברכי הכוללים. אך ההבדל הגדול הוא, שאם בפלאפון, בנגן ובמצלמה, יש דרך ברורה כיצד לשמור על כשרות המכשיר, הרי כשזה נוגע לטכנולוגיית המחשב והאינטרנט, שם זה כרוך בהכרח עם היחשפות לא כשרה לגמרי. ולכן שומר נפשו יתחבר לחבורת 'הנוטרים', וכפי שתראו כאן בגליון זה, גם אברכים בעלי פרנסה מסוגלים לעמוד בכך, ומעידים שזה מסב להם קורת רוח ורווח מרובה, רוחניים וגשמיים.

וכאן נצייק, שבגליון השבועי דקהילתנו הק' 'קרני אור', הוקדשו מאמרים מיוחדים ומאלפים לרגל שבת 'טהרנו'. קחו אותם משם, והתרוממו בשבת זו, שבת פורים קטן, שבת שתהיה בעז"ה כל כולה מחיית עמלק שבדורנו וקבלת קדושת מרדכי ואסתר.

א פרייליכן שבת טהרנו, ועד 'והתקדשתם'

גליון ג'

והתקדשתם

//

סדרת
גליונות להעמקת
המודעות לסכנות
הטכנולוגיה

//

יו"ל ע"י
'ועד והתקדשתם'
דקהילת חסידי
ברסלב - קרן אור
לקראת שבת טהרנו
תצוה תשפ"ד

האיכות של הנוטרים

"ב'סערוויס
זה עובד
מהר יותר"
• הר"ר יחיאל
צבי שיינברגר
שליט"א בעל
'איכות-הטבע'
מספר על
התנהלות העסק
ללא אימייל

ה שמי שאינו צריך אימייל לפרנסתו אין לו אימייל, לא באמת מפתיע. הרי השבט הלוי הבהיר שוב ושוב שהיתר של אינטרנט אינו אלא לצורך פרנסה בלבד. ואם כי בימינו גם אברכי כולל נתקלים כסדר עם משרדים שדורשים אימייל וגישה מקוונת, וזה בהחלט מרשים מאוד שמאות אברכי הכוללים דקהילתנו הק' אין להם מייל ואין להם שום גישה לטכנולוגיה על אף הקשיים שלהם - בכל זאת אין בכך הפתעה, משום שזה עדיין צפוי.

מתי אנחנו מופתעים? כשאנשים שלכאורה לא יכולים להתנהל בלי אימייל, אומרים לך שהם מסתדרים מצוין בחבורת 'הנוטרים'. הר"ר יחיאל צבי שיינברגר שליט"א מנהל בית עסק 'איכות הטבע', שמוכר ויטמינים ומגוון מוצרי טבע, ואם חשבתם שכדי לנהל בית עסק חייבים אימייל, בא ר' יחיאל צבי וטוען שאפשר להסתדר לגמרי כבן חורין.

זה לא קשה להתנהל מול ספקים, עלוני פרסום, כשאפילו אימייל אין לך?

קודם כל אף אחד לא אמר שזה לא קשה, אבל ביחס לתמורה שאני מקבל, שאני יכול להיות שמור יותר, זה בהחלט כדאי ומשתלם. אני יודע שאימייל זה לא משהו אסור לצורך פרנסה, אבל גם כדי להישמר יותר ולהיזהר יותר זה כדאי כידוע דעת רביה"ק שבעניני קדושה יחמירו בכל מיני חומרות אע"פ שבשאר הענינים לא היתה דעת קדשו נוטה לחומרות כלל כידוע וזה בוודאי לא בגדר חומרות יתירות. אגב, פעם הדפסתי משהו שנשלח אלי באימייל של חבר בחדר מחשבים כשר, ולתדהמתי זה הכיל תמונת שחף... אני יודע שזה לא מצוי במיילים כי נטפרי חוסם, אבל יש קבצים שנטפרי לא חוסם, וזה היה עבורי תמורה, עד כמה טוב להיות שמור ומנותק לגמרי.

איך באמת מתנהלים בלי אימייל?

הכל עובד דרך הטלפון, ומקסימום פקס. את כל ההזמנות אני עושה דרך הטלפון. כשצריכים אימייל - יש לי את 'לכתחילה סערוויס' שעושים בשבילי את העבודה. הסדר הוא שלכל משתמש יש כתובת אימייל שפתוחה רק אצל המשרד של 'סערוויס', והמוקדנים שם מטפלים בכל מה שקשור לזה. כל זה כמובן מלבד כל השירותים המקוונים שהם נותנים, מה שאני רק צריך.

וזה אגב לא רק לגבי העסק. לאחרונה התעסקתי עם קניית דירה, וגם שם צריכים כל הזמן מיילים וטכנולוגיה, אבל הודות ל'סערוויס' עשיתי הכל על הצד היותר טוב.

וכאן אני חייב להכיר טובה ל'ועד והתקדשתם' שנותנים את השירותים של 'סערוויס' בחינם. בהתחלה כשהייתי נזקק בדחיפות לשימוש באימייל, השתמשתי עם אברכים אחרים. אבל זה לא נוח, ולא נעים, כי לא לכולם יש עצבים לעבוד בשביל אברך שהחליט להחמיר. אבל לאחר שהתחלתי להשתמש עם 'סערוויס', הכל זורם במהירות.

אנחנו יודעים ש"אין אדם שומע לי ומכסיד", האם אתה רואה את זה בחוש?

בהחלט. קודם כל הקושי להתנהל כך הוא לא מבחינה כספית, משום שזה לא מוריד כלום ברווחים. זה רק קושי בעבודה, וגם זה לא בדיוק. משום שלמעשה, המוקדנים בסערוויס עושים הכל מאוד מהר, הרבה יותר מהר מכפי שאברך רגיל עושה את זה בחדר מחשבים או בכל משרד שיהיה. הם כבר מכירים את הפעולות, וזה הולך הרבה יותר מהר.

אציין גם שאני כשעתיים ביום בדרך לכולל ובחזרה, ושם אני עושה את הטלפונים ל'סערוויס', כך שאני חוסך זמן נוסף. זה גם מתבצע במהירות על ידי מוקדנים חרוצים, וזה גם קורה בזמן שממילא אני לא יכול לנצל לדברים אחרים.

אשר יצא ישראלי לפני מי אתם מימהרין ומי ממהר אהבם

בשבת קודש זו,
חתימת ימי השובבי"ם ת"ת
הקדושים, יום הקדוש פורים קטן
ת י ע ר ד ב ע ז " ה

שבת מהדרנו

בקהילתנו הקדושה בכל מקומות מושבותינו בארה"ק בעת רעוא דרעוין

ישמעו דיבורים נפלאים ומחזקים בעניני הנסיון שבדור - פגעי הטכנולוגיה מאת החברים היקרים שליט"א

<p>בבית שמש תפארת הנחל הר"ר נחמן דב היילפרין שליט"א</p>	<p>בירו שלים היכל קהילתנו הר"ר יעקב נתן אנשין שליט"א</p>
<p>בבית שמש משכן שלמה הר"ר צבי קרמר שליט"א</p>	<p>בבית שמש אוהל הדסה הר"ר מרדכי שלום רוזנפלד שליט"א</p>
<p>בבית שמש רמה ד' הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א</p>	

ובזכות ההתחזקות בשמחה גדולה כנגד הצר הצורר נזכה להיטהר ולהתקדש בקדושה של מעלה, ולהמשיך על עצמנו טהרה וקדושה לכל השנה כולה. אמן

נשייתי חשבון כמה שעות אני יושב במחדרי מחשבים, במחדתי ...

זוהי הודעת האימייל שהתקבל בעיצומו של חודש אייר במיילים של חוג מכריו של האברך הר"ר אברהם יצחק גולדמן שליט"א, קבלן בניה לפרנסתו:

"היות וברוך השם אני זכיתי היום לחתום על פתק זו (מצורף), והיות שכרגע יש לי וירטואל מייל, לכן כל מייל שמגיע אלי עם קובץ מצורף נשלח לפקס, וזה עולה לי סתם כסף, לכן אני מבקש ממך לא לשלוח לי סתם פרסום תמונת של אירועים הזמנות לחתונה/שלום זכר/ קידושא רבה וכו', רק דברים חיוניים, מי שרוצה באמת לשלוח ישלח ישיר לפקס 026572345. כמו כן כל מי שרוצה לשלוח לי לינקים לתרומות של מצי'נג מוזמן להתקשר אלי... הפלאפון שלי זמין 24/6 כמו כן ניתן להשאיר לי תא קולי. כתובת המייל הווירטואלי שלי הוא... מספר הפקס..."

אל המייל צורף פתק הקבלה שבו חותם ר' אברהם יצחק על הצטרפותו לחבורת 'הנוטרים', מה שמבהיר בעצם למקבלי המכתב: יותר לא תכירו אותי במייל. אני יצאתי משם.

הצעד המדהים של אדם הזקוק לאימייל שמתנתק ממנו, מעורר רושם רב אצל כל

הר"ר אברהם יצחק גולדמן שליט"א, העוסק בתחום הבנייה, עורך התפעלות כשהתנתק מן האימייל למרות שלכאורה היה מאוד צריך לו • בראיון מיוחד הוא מספר למה הוא עשה את זה, כמה זה השתלם לו, ואיך הוא מסתדר מהר יותר

מי ששומע את הסיפור, ועל כן ביקשנו לשמוע מר' אברהם יצחק, איך זה קרה, למה זה קרה, ומנין הוא שאב את הכוחות לכהן.

מה דחף אותך להתנתק?

זה התחיל עם התעמולה הגדולה שהיתה בקהילה עבור חבורת 'הנוטרים'. תמיד חשבתי שזה לא שייך אלי, כי אנשים במקצוע שלי כבר מבקשים סמארטפון, אז לא ייתכן שאוכל להסתדר בלי אימייל. אבל חזקה על תעמולה שאינה חוזרת ריקם, ולאט לאט זה חלחל בי, והתחלתי לחשוב: אולי אני כן יכול...

במקביל, התחלתי לעשות חושבים על השעות הנשרפות לי בחדרי מחשבים. אספר לכם משהו פיקנטי: כשהרגשתי שאני מבזבז מדי הרבה שעות בחדרי מחשבים, החלטתי שאני רוצה לבדוק את עצמי. פניתי לבעלי חנויות המחשבים בהן הייתי יושב, וביקשתי מהם שיואלו לתת לי את סיכומי השעות, כמה אני יושב בחדש בחדרי מחשבים.

אלא שהם הרגישו כנראה שלא טוב שהלקוח יידע את זה, והם הסתירו את זה ממש כמו שמסתירים סוד צבאי...

כמובן שזה רק הגביר בי את הסקרנות, והחלטתי לעשות את החשבון לבד. כל אחד יכול לבדוק בעצמו את ההיסטוריה של השימושים שלו, והלכתי ועשיתי חשבון ידני אחד לאחד, חשבנתי את כל השימושים בכל חנויות המחשבים, ועיניי חשכו... גיליתי שאני שורף זמן! כשאתה מתיישב מול המחשב אתה אולי מתכוון לסדר כמה דברים, אבל למעשה אתה יושב שם הרבה יותר. ואגב, אתה גם לא מרוכז. אתה נמצא במחשב, וכשמישהו מבקש ממך הצעת מחיר, או מברר משהו, אתה לא עונה לו מה שצריך.

באותו שלב החלטתי, שחייבים לנסות שינוי. לא התנתקתי מיד. לא חשבתי שאני באמת יכול להסתדר בלי אימייל, אבל חשבתי לעצמי, למה לא לנסות. יש כזה דבר שנקרא 'וירטואל מייל',

שהטלפון מקריא לך את המיילים, והתחלתי להשתמש עם זה, בנוסף לפקס שבו שלחתי מסמכים ותמונות. ניסיתי. בדקתי אם זה עובד.

לאחר שלשה חודשים מלאים שבהם התנסיתי ב'וירטואל מייל' ופקס, ראיתי שזה אפשרי. אמנם זה קשה, אבל זה אפשרי. ואז החלטתי לחתום ולהצטרף ללגיטו של מלך, ושלחתי את המייל לכל מי שאני מתעסק איתו, והודעתי כי אני עובר סופית לוירטואל מייל.

איך הציבור קיבל את זה?

יותר מארבעים תגובות קיבלתי - ב'וירטואל מייל' - מליאות בהערכה חיובית על הצעד. אנשים כתבו לי "אשריך", "הלוואי עלי", "מחכה ליום שבו אוכל לעשות את זה", "יפה שיש לך את האומץ", וכן הלאה והלאה.

אספר לכם משהו פיקנטי: כשהרגשתי שאני מבזבז מדי הרבה שעות בחדרי מחשבים, החלטתי שאני רוצה לבדוק את עצמי. פניתי לבעלי חנויות המחשבים בהן הייתי יושב, וביקשתי מהם שיואלו לתת לי את סיכומי השעות, כמה אני יושב בחדש בחדרי מחשבים.

למעשה, אתה עובד כבר חצי שנה בלי המייל - אתה מסתדר?

אני מסתדר מצוין ב"ה. לא אגיד שזה לא קשה, כי זה כן קשה, ואפילו קשה מאוד. גם אני לא חלמתי שאוכל להסתדר בלי זה. אבל כשמעמידים את הרווח מול ההפסד, אי אפשר לומר שזה קשה. כי ההפסד הוא קושי, והרווח הוא לאין ערוך. אני רואה היום אנשים שיושבים ליד המיילים שעות, ואני חושב לעצמי מה חסכתי. אני אומנם צריך לטרוח קצת, אבל מסדר את הכל ברגעים ספורים. לעומת זאת, אלו אכן לא צריכים לטרוח כי הם יכולים לעשות את זה לבד, אבל כמה זמן זה לוקח להם.

ההפסד כספי, איך רואה?

ההיפך הגמור. ב"ה אני רואה את הסיעתא דשמיא בחושי! מאז שחתמתי, אני פשוט עמוס בעבודה עד אפס זמן. ואני לא צריך לספר שהיו לאחרונה בענף הזה זמנים שהרבה יושבו באפס מעש. אני ב"ה מלא כל הזמן. געפאקט.

ויש לי גם סיפור מהצד השני. בתקופה הראשונה כשהתחלתי להתנתק, אך עדיין הייתי רגיל להיכנס לחנות המחשבים, פעם אחת התגבר עלי היצר הרע, כשלקוח מסוים ביקש ממני לשלוח לו הצעת מחיר במייל, ומכיון שבדיקת עברתי ליד חנות מחשבים - נכנסתי ושלחתי לו. ומה היה הסוף? שלא יצא מזה שום דבר... ראיתי אז מה מרוויחים מזה...

למעשה, כפי שציינת, יש הרבה קבלנים שטוענים שהם חייבים אפילו סמארטפון ווואטסאפ, ואילו אתה טוען שאפשר להסתדר בלי כלום. איך זה יכול להיות?

אספר לכם משהו. היה לי ממש אתמול סיפור עם קבלן לגבי בעיה כלשהי שהתפתחה בבנייה. אני אמרתי לקבלן מה לדעתי צריך לעשות, אבל הוא הרי יש לו סמארטפון... אז הוא היה צריך לשאול את השאלה דווקא לחברים בסמארטפון, שהרי למה אם לא בשביל כך צריכים סמארטפון... אם הייתי שולח את דעתי בסמארטפון, כנראה שאז היה מקבל את זה... למעשה, כל האנשים ענו

"אין לך אימייל?!"

מרגשותיו של בן חורין

וכאן החלה עוד רשימה ארוכה של שאלות עם שמות מחלות שקשה לי אפילו לאיית אותן. על הכל עניתי "לא, ברוך השם".

ופתאום תפסתי את זה, את ההבדל הגדול... סוכן הביטוח לא רתח בכלל, הוא לא צעק "אין לך שום דבר"...

כי דווקא כשאין לי שום דבר, זה אומר שאני חי ובריא ב"ה..."

מאז, בכל פעם כשאנשים מבקשים ממני כתובת מייל, התחלתי לשמוע כך את השאלות:

אתה חולה על וואטסאפ?
לא, ב"ה."

היית מאושפז בסמס?
לא, חסדי ה' כי לא תמנו'. אתה מתמודד עם אימייל?
לגמרי לא, ב"ה וב"ש."

אני ברוך ה' בריא. אין לי סיכונים. אין לי משיכות ופיתויים, אנשים לא שולחים לי דברים שאני לא רוצה, העיניים שלי לא ניזוקו, הלב שלי שלם, המח מיושב, הבית והמשפחה - בבריאות איתנה. הנפש - בריאה וחזקה.

הודו לה' כי טוב!
זו לא סיבה לפצוח בריקוד?!
וודאי שכן.

"אז איפה לשלוח לך את המסמך?", נשמע הקול המחניף מעבר לאפרכסת. מה הפירוש? איפה כבר שולחים דברים? "תשלחו לדואר, כרגיל", עניתי.

"מה?!", ההוא בטלפון פשוט לא האמין, "לדואר?! אין לך וואטסאפ?!"
לא.

"ואין לך סמס?", הוא מנסה.
לא.

"מייל פשוט, מטופש, גם אין לך?", הוא כבר רטן.
לא.

"איך אתה חי, אין לך שום דבר!", הלה צעק...

ואני אספר לכם איך אני חי... למה אני בן חורין...

היה זה כמה שניות לאחר מכן, כשהתקשרו אלי מחברת 'ביטוח' שעשיתי אז, וביקשו שאאשר את הצטרפותי לביטוח.

"יש לך רקע רפואי?", שאל ההוא באפרכסת.

לא!
"לוקח תרופות מרשם, כדורים?"
לא. ב"ה.

"היית מאושפז בעבר?"
לא, ב"ה.

"סובל מאלרגיה?"
גם לא, ב"ה.

לו את הפתרון שאמרתי לו מלכתחילה... זה אומר שלא צריכים תמיד לחפש בכל העולם פתרונות. ברוב הפעמים אפשר לקבל את העצה טובה הרבה יותר קל.

והנה לכם סיפור נוסף מצד אחר: לפני שבועיים הייתי צריך לעשות יציקה, אבל בעל הבטון לא רצה לשלוח את הנהג, משום שרצה להיות בטוח שמדובר ביצירה חוקית. הוא ביקש ממני שאשלח לו את המסמכים בוואטסאפ, אמרתי לו שאין לי. מה אתם חושבים? הוא שלח שליח עד אליי כדי לבדוק את השטח ושיחרר את הבטון. הוא הרי לא רצה להפסיד קליינט.

וזה התירוץ לכל השאלות: אם יש לך מייל וגישה לאינטרנט, הם תמיד יגידו לך "שלח, שלח, שלח", אבל אם אין לך את זה, הם פשוט ירדפו אחריו. אתה תהיה מלך. לבסוף כל אחד צריך לקוחות, והוא רודף אחריהם. רק שאם יש לך טכנולוגיה, הם מבקשים ממך שאתה תרוץ אחריהם ותשלח להם מיילים וכל השאר, אבל אם אתה אומר שאתה לא יכול, ומי שצריך אותך ישיג אותך - אז אתה המלך והם רודפים אחריו.

איך למעשה אתה מסתדר?

כאמור רוב הדברים אני מסדר בפקס וב'וירטואל מייל'. כשצריכים משהו יותר, אני לפעמים מבקש טובות מאנשים אחרים, אבל זה משהו לא מומלץ, כי אנשים לא אוהבים להרגיש כ'שבת גוי'... הרבה יותר טוב זה להשתמש ב'סערוויס' של לכתחילה, אשר קהילתנו הקדושה מעניקה את זה לכל חברי 'הנוטרים' חנים אין כסף. ואגב כאן המקום להביע בשבח הקהילה על המחווה הזו, ואציין שזה משהו שבהחלט לקחתי בחשבון בעת החתימה. רבים מאנשי לא קולטים כמה שירותים אפשר לקבל שם - החל ממייל פשוט ועד סידורים מורכבים יותר - וכל זה בחינם.

אם ישאל אותך חבר למקצוע, אברהם יצחק, מה דעתך, האם להתנתק ולעבור ל'הנוטרים' - מה היית עונה לו?

הייתי בהחלט ממליץ לו להתנתק, ועל אף שכאמור זה קשה, אבל זה כדאי ומשתלם, כי זה משחרר אותך וחוסך לך המון זמן, וזה גם בגדר היכולת. מי שמרגיש שיש לו את הכוחות, בוודאי שאני ממליץ לו לעשות את זה, וכמובן שיתפלל להשי"ת שיחזיק מעמד, שאז השי"ת מסייע מלמעלה.

חדש עליונו שנת חרות

היכוננו
לימי
ההחתמה
לחבורת
'הנוטרים'

פרטים יבואו אי"ה

// שבת טהרנו תצוה תשפ"ד // קהילת חסידי ברסלב - קרן אור

ישנאתי לחירות

לפנינו סיפורו המרתק של אברך, ר' מ"ד, שלאחר שקלט כמה האימייל מוריד את דרגתו הרוחנית - קם ופרש. סגר את האימייל ויצא לחירות. בסיפורו הוא מגולל איך נראה השימוש באימייל, כמה הן סכנותיו, ולמה הוא החליט להתנתק. ללא ספק רבים ממשתמשי האימייל ימצאו את עצמם בתוך דבריו, וגם מי שלא ב"ה, יכיר היטב את המציאות מן השטח, ויידע אתה מה שהוא כבר בין כך יודע - כמה צריך להיזהר שלא יהיה האימייל מרזב של ביוב. ואלו 'הנוטרים' בני החורין שב"ה אינם יודעים מכל זה, יוכלו להודות להשי"ת ולשמוח שזכו מלכתחילה להיות שמורים ורחוקים מהבור הזה.

כמו היה גדול בישראל ומשל היו דבריו רעיונות עמוקים, באופן שזה יכול להעסיק שעות על גבי שעות.

אך הצרה היא שזה לא נגמר כאן, כי כטבעו של עולם האינטרנט שאין שם את הבלמים האנושיים הבריאים, כל דבר הולך ומתגלגל שם ללא שום מעצור. אלו קטעי ניבול פה גסים או דברי ליצנות הגובלים בכפירה ומינות, שב'קאווע שטיבל' לא היה איש מעלה על דל שפתי, או ב'מייל' זה עובר לסוחר. אנשים אכן אינם רוצים לדבר ניבול פה או ליצנות גסה, אך כשהכל הולך במהירות כל כך גדולה ובלי טיפת ישוב הדעת, פשוט לא נוגע מה שאתה רוצה או לא.

לפעמים הדברים החמורים האלו יכולים להגיע אף מאנשים רציניים ביותר. לפעמים אלו אנשים שמבקשים לתקן פירצות בכלל ישראל, אשר כשהם פועלים דרך האימייל הם מקלקלים במקום לתקן. אני זוכר שאז, כשעדיין היה לי מייל, היה פעם איזו סערה בציבור על ה'וואטספון' דרך הפלאפון שגרם

לאן שזה עלול להוביל אותנו. כאמור, האנשים השומרים את עצמם צריכים להוציא את עצמם מרשימות תפוצה חדשים לבקרים, נראה שאחת לשבוע מינימום.

אך האמת היא שלדאבוננו איננו זקוקים לכך. לדאבוננו גם בקרב היימישע ציבור יש יצר בוער של סקרנות, הסקרנות אחרי היימישע נייעס זה משהו שיש ברובנו, אם נראה קיפקע ב'קאווע שטיבל' שנראה לנו שהם משוחחים כאן על נושא בוער העומד על הפרק, נמצא את עצמנו עד מהרה מטים אוזן. אלא שאם זה מתחיל ונגמר ב'קאווע שטיבל' זה נסבל, אך כשזה מגיע למייל, זה מתגלגל למחוזות האפלים ביותר.

כל אותם קטעי נייעס הנלעסים ב'קאווע שטיבל', נפרסים על המייל בתלת מימד, עם סרטונים ועם תמונות, בליווי ציטוטים חיים מיושבי קרנות זובי חוטם שונים, כל נער בן שש עשרה שיש לו חשבון בטווי**ר ופיי**ק (שלא נדע מה זה) ויש לו כושר הבעה - הדברים שלו מצוטטים במבזקי החדשות השונים

ברכים שהם 'בני חורין' מלכתחילה שואלים אותי איך בדיוק זה קורה; מאיפה אמור לצוץ הודעה של תמונה אסורה, או של ליצנות גסה, במייל של אברך מהציבור שלנו? הרי כל אברך מן השורה יודע לזהר מלהתכתב עם אנשים קלי דעת?

אך התשובה היא קודם כל, שבהרבה מקרים זה לא תלוי בכלל עם מי בחרת להיות בקשר. יש את המושג של 'רשימות תפוצה' - הפרסום שהכי הולך היום בשוק הוא הפרסום דרך האינטרנט והמייל, ולכן הפרסומאים רודפים אחרי מאגרים של כתובות מייל, הם עושים עם זה מסחר שלם, קונים ומוכרים זה לזה. ואם כן, די בכך שמסרת את כתובת המייל שלך להרשמה בחלוקה השכונתית, כדי שמחר הוא ימסור את המאגר שלו לפרסומאי מזדמן. וכמובן שממנו והלאה כבר אין לך שום שליטה. זה יכול להגיע מכאן ועד צפון אפריקה. הפרסומאי הזה נותן לחבירו וחבירו לחבר שלישי, וזה הולך ומתגלגל ללא שליטה, ורח"ל

פרדוקס שרק אימייל יכול לסבול: הקנאי שהפיץ סרטוני תועבה כמחאה... • 'חפץ חשוד' בזכרון משה: "אוי ואבוי לך אם זה מתפוצץ עלי, אוי ואבוי לך

כמה קלקולים שונים, והיה מישהו שהתלהב להראות לכולם את הבעיה שבדבר, אז הוא הפיץ באימייל הקלטות מוחשיות של דברים שאינם ראויים להעלות על הכתב אפילו, כדי 'להמחיש' את הבעיה, רח"ל, והוא היה באמת אדם שבער לו ה'אידישקייט', אך כאשר הוא נמצא בעולם של אימייל הוא פשוט לא הספיק לחשוב טרם ששלח, אם הדברים ראויים לפירסום או לא...

אני בטוח שאתם חושבים לעצמכם, איך אפשר לחשוב שאברך רגיל מהציבור שלנו יפתח הודעת אימייל שיש בה תמונות תועבה?! הבעיה היא שברוב המקרים, אתה מודע לתוכן האימייל רק אחרי שכבר גמרת לקרוא אותו...

ואם הנכם מנסים לחשוב איך אי אפשר לסנן את הדברים? הבעיה היא שאת האימייל אי אפשר לסנן. ברור שהסינון הקהילתי מונע חלק מהבעיות, אך לא באופן הרמטי. בסופו של דבר חובת השמירה באימייל נשארת על המשתמש עצמו, וזה אומר שלפני כן צריכים לבדוק האם את הדבר הזה אכן צריך למחוק...

איך אמר לי פעם אברך חשוב? מיד כשאני רואה מייל של לשון הרע או תועבה, אני מיד מוחק את זה יחד עם שמו של השולח! שלא יוכל לשלוח לי יותר...! הצדיק הזה בעצמו לא תפס איך שהוא מעיד על עצמו שהוא רואה את הלשון הרע והתועבה הזו שהוא מוחק...

אם זה לא היה עצוב, זה היה מצחיק, אך לדאבונו כשהאימייל הופך לחלק מהחיים, מבלי לשים לב מתחילים לקנות גם רמיה עצמית כזו, רואים את התועבה, ומיד מוחקים... רחמנא ליצלן.

שמעתי פעם ממישהו שחיה פעם למנין ב'זכרון משה' בשעות הערב המאוחרות, זה היה אז באחת מתקופות ה'אינתיפאדה' כאשר שררה אימה ברחובות, ורעדו מכל תנועה חשודה. וכתוצאה מכך התפתחה שם מריבה

למעשה, איך ניצלת? זה התרחש ב'שבת טהרנו' לפני שנה. אקדים כי תמיד ידעתי שהשימוש באימייל הוא דבר מסוכן, ומעולם ידעתי שיש לנהוג שם בזירות יתירה, והייתי הרבה פעמים מוחק את עצמי מרשימות התפוצה השונות שהגיעו אלי. אך בכל זאת, האימייל נשאר אימייל. היו כמה עיתוני חדשות שלא יכולתי להתגבר ולהתנתק מהם, ואיכשהו נשאר האימייל אצלי כמקום לבלות את הזמן. במודע לא הייתי הולך בדרך כלל לחדר המחשבים רק כדי לראות חדשות, אך בכל פעם שהיתה לי איזו סיבה קלושה שהייתי צריך לשלוח משהו דרך האימייל, כבר הייתי דרך אגב מבזבז שם שעה הגונה על קריאת החדשות למיניהן, וההודעות השונות...

בשובבי"ם כשנערכה אצלנו בקהילה שבת ההתעוררות על פגעי הטכנולוגיה, התבוננתי בעצמי על הענין, וכשעשיתי חשבון צדק עם עצמי תפסתי שבעצם כמעט כל הפעולות שאני עושה דרך האימייל הייתי יכול לעשות בשופי דרך הטלפון מהר יותר וקל יותר, וקלטתי שהסיבה האמיתית שאני מחזיק כבר כמה שנים כתובת אימייל שכבר הכשיל אותי לא פעם ולא פעמיים באיסורים של 'שמירת עיניים' ועוד, אינו אלא מתוך רצון נסתר להתעדכן תוך כדי בכל החדשות וההודעות השונות...

זה זיעזע אותי מאד. תפסתי שאני לקוי באותה רמיה עצמית של בעלי הסמארטפונים, המחזיקים את המכשיר בתואנה של לצורך פרנסה, הנה, גם אני שלפתי לעצמי את התירוץ של 'לצורך פרנסה' בשביל השטויות שלי.

החלטתי אז מיד לסגור את כתובת האימייל לגמרי, ביקשתי מחבר שישנה לי את הקוד של החשבון, וזהו. וב"ה אני מסתדר כבר שנה וחצי יפה יפה ללא אימייל, הראש והלב טהורים יותר, וגם לא הפסדתי מאומה...

איך אמר לי פעם אברך חשוב? מיד כשאני רואה מייל של לשון הרע או תועבה, אני מיד מוחק את זה יחד עם שמו של השולח! שלא יוכל לשלוח לי יותר...! הצדיק הזה בעצמו לא תפס איך שהוא מעיד על עצמו שהוא רואה את הלשון הרע והתועבה הזו שהוא מוחק...

כבדה בין שתיים מהנשמות המיוחדות המסתובבות שם, אשר האחד התחיל לחשוד כי בתרמיל של חבירו מונח חפץ חשוד, וחטף את התרמיל של חבירו והחל להשליך את תכולתו על הקרקע...

תוך כדי שהוא רוקן את התכולה מול עיניו הקמות של החבר, הוא תפס את עצמו שאם יש שם חפץ חשוד, זה עלול גם להתפוצץ עליו עצמו מתוך התרמיל באמצע מלאכת הריקון... הוא נבהל והתחיל לצעוק על החבר בעל התרמיל: "אוי ואבוי לך אם זה מתפוצץ עלי, אוי ואבוי לך"...

ה' ישמור ששיקול דעת כזה ששייך לנשמות של 'זכרון משה' לא יתפוס מקום אצלנו, למחוק את התועבה, אחרי שזה מתפוצץ עלינו רח"ל...

מיר געבן סערוויס...

מדפיסים את המסמך. אם אתם סורקים, אתם מכניסים את המסמך בתא המיוחד שלכם בעמדה, ואתם מרימים טלפון למשרד לאמר: יש מסמך שצריך להגיע למייל פלוני, והמוקדן מבצע את זה מייד. אם אתם מדפיסים, אתם פשוט נכנסים לתא המיוחד שלכם בעמדה, מוצאים את המסמך שהכניס לכם המוקדן, ומדפיסים.

כמה זמן לוקח הטיפול של 'סערוויס'?

זמן ההמתנה לנציג אינו אורך בדרך כלל על 2 דקות. הטיפול עצמו אמור להיות מהיר מאוד, כי מדובר במוקדנים שמימונים בעבודתם ומכירים את כל סוגי הפעולות. אבל זה תלוי מאוד בלקוח. אם הוא יהיה מוכן עם כל הפרטים הנדרשים לשירות זה, המסמכים, הנתונים, תאריכים מספרים וקודים וכן הלאה והלאה - זה יוכל לרוץ מהר מאוד. בעצם הלקוח קובע כמה מהר זה יילך.

חברי 'הנוטרים' מקבלים את השירות בחינם. כמה הם מרוויחים?

זהו רווח גדול מאוד. צריך להבין, ש'סערוויס' זה לא ארגון חסד החי על תרומות, אלא חברה שמנסה לכסות את עצמה מתשלומי הלקוחות. ולכן המחירים אינם זולים כלל, אם כי גם אינם יקרים כלל (כשמדברים על סידורי מענקים שונים זה כן זול, משום

הבה ונשמע מקודם, מה מקיר היום המשרד של 'סערוויס'?

ש לנו משרד פעיל עם ששה מוקדנים הפועלים במלוא המרץ עשר שעות ביממה, ואנחנו נותנים מענה אנושי מעשר בבוקר עד שש בערב. לצד זה יש לנו הרבה עמדות 'סערוויס' הפזרות בשכונות החרדיות, ששם ניתן להדפיס ולסרוק באופן עצמאי את הדפים והמסמכים. אנו משרתים ב"ה מדי חודש אלפי יהודים!

ישנם רבים שלא מבינים מה זה בדיוק 'סערוויס', ומה פשר העמדות. אולי תסבירו לנו איך זה עובד?

במשרד שלנו פועל מערך מוקדנים, שנותנים מענה אנושי ומקצועי, וערוכים לעשות כל פעולה מקוונת - כשרה כמובן - שתצטרך. אם למשל אתם צריכים לסדר ארנונה, לבקש תווי מזון, לעדכן שנוולד לכם ילד, לעדכן כתובת חדשה, לקבל החזר מסוים - ועוד מאות ואלפי סוגי סידורים כיוצא בזה, אתם מתקשרים למשרד, שמזהה אתכם לפי מספר הטלפון, ועושה לכם את הפעולה כפי שתבקשו, וכמובן בדיסקרטיות מליאה וקפדנית מאוד.

אם הפעולה כרוכה בסריקה או הדפסה, אתם פשוט ניגשים לעמדת 'סערוויס' המצויה באזורכם, ואתם סורקים או

בני חבורת 'הנוטרים' מקבלים חינם את כל שירותי 'סערוויס' - כמה הם מרוויחים?

מה זה

'סערוויס'?

מה השירותים שמקבלים

שם? ואיך זה

עובד? • ראיון

אינפורמטיבי

עם הרה"ח ר'

יואל איינהורן

שליט"א,

מגדולי עסקני

הטכנולוגיה

העומד בין

השאר גם

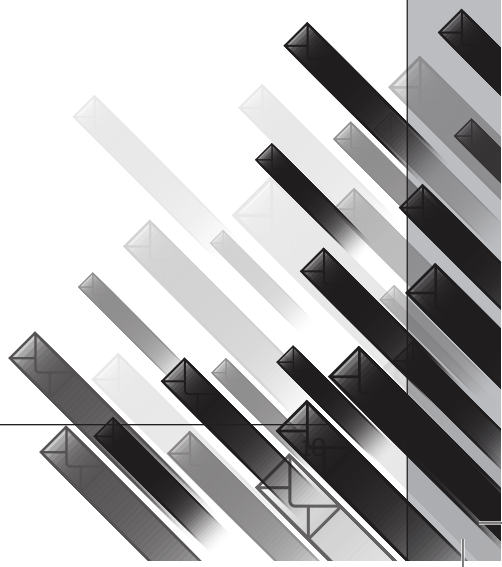
בראשות

המערך של

'סערוויס'

מבית

'לכתחילה'

הנוטרים

~ השו"ת הקצור ~

מה המטרה של 'הנוטרים'?

לבנות את החומה הכי רחוקה מפגעי הטכנולוגיה, ולהיות שמורים ובני חורין באמת. בדורנו כשהכל מידורר, ורבים נסחפים לטכנולוגיה, גם בטענות צודקות של קשיים טכניים שונים - ב"ה שאגודת 'בני חורין' שהוקמה בכל קהילות הקודש בלמה את המגיפה ואדברה החזירה את המצב אחורנית לשם ולתפארת. כך ישנם בקהילתנו מאות אברכים שאין להם כלל מייל ושום גישה לאינטרנט ומחשב.

הא גופא קושיא: מה רע כל כך במייל? נניח שיש לכל אברך מייל, אז מה.

כבר הורחב על כך במאמר נרחב בגליון 'ודע' מספר 1, ובקצרה נאמר: המייל הוא בעצם וואטסאפ קטן, הוא מקשר את הכולל יונגערמאן עם מיליוני סינים והודים וכל העולם הגדול. התפוצה ותחלופת החומרים באימיילים היא אדירה ובמהירות הקול, כתוצאה מכך יש במייל סכנה כזו או אחרת בדמותם של דברים מדברים שונים הנפוצים שם באימייל, ברמות שונות של היפך היהדות. ולמרות שאכן אפשר להישמר במייל, וזה לא כמו סמארטפון שפשוט בלתי אפשרי להישמר, עדיין מדובר במקום סכנה. שלא לדבר שאף שלא במקום סכנה, המייל הוא מקום מזומן לביטול הזמן ולרדידות הנפש והתגשמותה בהבלי העולם, אם אין נזהרים בה כראוי, ובפרט כשהאדם אין לו צורך פרנסה שמעסיק אותו אז (כפי שהוסבר בארוכה במאמר על המייל).

השאלה אם שייך בכלל היום להסתדר בלי מייל?

יש כאלו שפחות קשה להם ויש כאלו שיותר, כל אחד לפי עבודתו וענינו, אבל מה שמתברר שוב ושוב, זה שמי שרוצה באמת - יכול גם יכול. וההוכחה הפשוטה היא, מאות חברי 'הנוטרים' דקהילתנו הק', גם כן סידרו הנחה בארנונה וחשמ' וכדו', ומהם שגם זכו במחיר למשתכן' וקנו דירות וכו'. יש היום חברת 'סערוויס' שתמורת מחיר סביר נותנת את כל השירותים הדיגיטליים האפשריים במקצועיות ובמהירות רבה, עד כדי כך שגם אנשים שיש להם גישה למייל מעדיפים לעשות שם את הסידורים הדיגיטליים...

אז בעצם אתם יוצאים כאן עם קמפיין כנגד מי שיש להם אימייל?

ממש לא. כל אחד מבין שמדברים כאן על סוג א' א'. זה דבר אמיתי שישנם יהודים שנזקקים לאימייל לצורך פרנסתם, והם שומרים על האימייל מכל משמר. אבל כאמור עדיין מדובר במקום סכנה, ומי שמצליח להתנתק מזה, שכרו ומעלתו הרבה מאוד.

למה בעצם להיכנס לחבורת 'הנוטרים'. אם אין לי אימייל, אני צריך להיכנס לתוך חבורה ולחתום על כך?

חבורת 'הנוטרים' יוצרת 'מחייב' למשהו שהחברים רוצים בו בעצמם. להיות בן חורין זוהי בחירה אישית של האדם, והוא יבחר בכך ללא שום קשר לתעמולה של 'הנוטרים'. נניח וחבורת 'הנוטרים' נסגרת עכשיו, אזי הבוחר בטוב ימצא לעצמו 'מחייב' אחר להיות שמור מן האימייל. בינתיים אנחנו נמצאים כאן כדי לעזור ולסייע וליצור את 'מחייב' לשירותכם.

שאם תפנו לגורמים פרטיים - רואי חשבון וכדומה - שעוסקים בזה, הם מבקשים הרבה יותר). משלמים על מה שמקבלים. כל פעולה עולה כפי ההוצאות הנדרשות לכך, וזה יכול להיות עשרות שקלים לפעולה. גם פעולות קטנות של מייל ופקס דרך המשרד עולות כל אחת 3 ש. זה אולי סכום מגוחך, אבל אם מישהו משתמש עם הרבה מיילים ופקסים, זה כסף. גם מי שעושה מינוי לפקסים ומיילים זה עולה 16 ש לחודש. מי שרוצה לחסוך ולעשות מינוי על כל סוגי הפעולות, זה עולה לו 56 ש לחודש!

וזהו הרווח הנקי של אלו הנמנים על חבורת 'הנוטרים' של קהילת חסידי ברסלב - 'קרן אור', שהם מקבלים את כל זה בחינם. מהקהילה משלמת לכל בן חורין מהקהילה את כל השירותים של סערוויס, וצריכים לציין שזה לפעמים הרבה כסף! יש לציין שזה לא כולל את עלויות ההדפסות בעמדות.

איך בעצם מקבלים את הסבסוד של 'קרן אור'?

מי שנמנה על חבורת 'הנוטרים' צריך למלא טופס אצל ועד 'והתקדשתם', שמעבירים אותו אלינו. אז הוא יקבל קוד משתמש וסיסמא, והמוקדנים יהיו ערוכים לשרת אותו בכל עת ועונה בס"ד.

כלי עבודה

את ההבהרה הזאת חייבים להבהיר שוב ושוב גם לגבי מחשב, גם לגבי אימייל וגם לגבי אינטרנט מסונן (וכל שכן לגבי מכשירים גרועים יותר): **המחשב איננו שייך לבידור כלל וכלל. הוא כלי שנועד אך ורק לצרכים שימושיים.**

רצונך להדפיס ספר קודש? זה מיועד לך. הנך צריך להדפיס איזה גליון? כאן עושים את זה. וכמובן עוד פרנסות רבות ושונות, שבעבורן נועד המחשב. אך לא לבידור!

מי שזוקק להשתמש במחשב, חייב לחדד לעצמו שוב ושוב: המחשב לא נועד כדי להעביר את הזמן! לא נועד להתאווררות! ולמה? משום שיש לו את כל הגורמים המושכים לביילי הרסני שאחריתו די ידועה. זהו כמו צוק תלול במיוחד, שגם המופקר שבתירים יודע שאסור לטפס בו. לא בכל מקום אפשר לטייל.

ואת זה חייב כל משתמש מחשב להבהיר לעצמו קודם כל: מחשב הוא כלי עבודה נטו. לא קורטוב של בילוי. נקודה. כשהרעיון הזה ברור, אזי חלק מהמאמר שלפנינו יתייתר, פשוט משום שלא צריך הסברים למה חובה לחסום דבר כזה או אחר. יש מצפן מאוד ברור: האם זה חלק מהעבודה או לא? אם זה לא חלק מהעבודה, דינו להיחסם.

ר' זלמן הוא אברך כולל משכמו ומעלה, שמחבר ספרי הלכה שהתקבלו בכל תפוצות ישראל. לאחר תקופה ארוכה שבה כתב את ספריו בעט וגליון, הוא החל להרגיש תשישות רבה בידו. הוא כתב שעות על גבי שעות ולא חדל לכתוב, עד כי תש כוחו. לא בלב קל הוא הגיע למסקנה שעליו להתחיל להשתמש במחשב, אבל משהבין שאין לו ברירה אחרת, הוא ניגש לרב העוסק בענייני טכנולוגיה, ועשה שאלת חכם. הלה נתן לו את אישורו, ושלח אותו לחברי ועד 'ההתקדשתם', לברר מה כן ומה לא, מה קצת ומה פחות מקצת.

עסקני הוועד אמרו לו חמשה דברים: 1. תחסום את המחשב מאינטרנט. 2. תחסום את המחשב מצפיית סרטים. 3. אל תכניס את זה הביתה. 4. אל תעשה בו דבר יותר ממה שאתה צריך. 5. בכל שינוי שאתה רוצה לעשות, בכל פעם שאתה מזמין טכנאי שמשנה דברים במחשב - התייעץ עם עסקני הטכנולוגיה.

ר' זלמן לא היה לו זמן להתעסק עם טעמי הדברים, משום שבמוחו ריחפו באותה שעה כמה שאלות קשות בהלכות שבת. הוא סבר וקיבל; עסקני הטכנולוגיה סייעו לו לחסום את המחשב מכל מה שצריך לחסום, והוא הלך וקימץ מפת לחמו ושכר חדר מיוחד עבור השימוש במחשב. כמו כן החליט בהחלטה נחושה, שהוא לא מתקדם יותר עם טכנולוגיה. מספיק כבר שהוא משתמש במחשב.

למותר לציין שהוא ראה פרי בעמלו ולא מעד במוקשי הטכנולוגיה.

לתשומת לבכם: במאמר זה נעטק בעז"ה אך ורק בבעיות המחשב כשלעצמו - מחשב שאין בו אימייל ואינטרנט. בנוגע לחלק האימייל - כבר הופיע מאמר נפרד בגליון 1. בנוגע לאינטרנט מסונן - מופיע כאן בגליון מאמר נפרד.

ובכן, ר' זלמן לא טרח להבין, אבל אנחנו כן רוצים לדעת מילתא בטעמא. כשאומרים לנו שיש לשכור משרד בדמים מרובים כדי לא להכניס מחשב לבית, ועוד הוראות כאלו, מעניין לדעת למה הדבר כל כך חשוב. ולכן בשורות הבאות, נביא בצורה מתומצתת את ההסברים לכללים האמורים:

1. בלי אינטרנט

על בעיות האינטרנט, גם האינטרנט מסונן, הקדשנו מאמר נפרד, אך גם לפני כן, כל דרדק כבר יודע דעת כל גדולי ישראל בדור האחרון זצוק"ל ויבדלחט"א, שכל עוד שאין צורך פרנסה - אין להשתמש גם באינטרנט מסונן. ולכן בוודאי שמי שנזקק למחשב ואינו נזקק לאימייל וכדו', שלא יתן למשחית אפילו אצבע קטנה.

אבל הזהירות הגדולה הנדרשת, היא שאכן לא תהיה אפשרות כלל של אינטרנט במחשב. **שכן מחשב ללא אינטרנט, שלא נותק לגמרי מן האינטרנט - גרוע יותר ממחשב עם אינטרנט מסונן!** כי במחשב לא מנותק יש כל הזמן סכנה חמורה של היחשפות לאינטרנט, אם דרך גלישת ויפי ואם דרך נטסטיק קטן.

ולכן, חובה לחסום את האינטרנט במחשב, בחסימה מוחלטת (יש להתקשר לחברי הוועד שיסדרו את זה). ובמקרים שיש צורך באופציה של שימוש באינטרנט מסונן לעת הצורך, חובה להתקין לפחות תוכנת וייפרי, שחוסמת אפשרות של אינטרנט פרוץ, ומוודאת שאי אפשר להתחבר במחשב זה אלא באינטרנט מסונן.

של ר' זלמן

האם מחשב ללא אינטרנט צריך חסימה, ולמה כל כך נחוץ לחסום את צפיית הסרטים? • מילתא בטעמא: חמשה תנאים להחזקת מחשב, וטעמיהם

3. לא לילדים

הוראת חכמי ישראל לא להכניס מחשב הביתה - בפרט כשיש בו אימייל וכדו' - היא לא רק בגלל הילדים, אלא גם בגלל **האדם עצמו**. שהבית לא יהפוך למשרד, ושלא ייכנס כל העולם הזה למעון השראת השכינה. שכל החיצוניות תישאר על מפתן הדלת, והבית יישאר קדוש ומרומם.

לא כל מה שתיתנו להיכנס למשרד, תיתנו להיכנס לבית, ולא רק משום שילדים מכרכרים סביבכם. הסיבה יותר פשוטה: יש מקומות שבהם האדם נמצא במקומו הטבעי, בחייו הכי יהודיים שיש. אם הוא יכניס דברים של בדיעבד גם לשם, אז איפה הוא אכן יחיה קצת לעצמו? הוא צריך בסופו של דבר מקום שהוא מתנתק מהחיצוניות שלו, מהעבודה שלו, מכל מה שלא מעסיק אותו באמת; מקום שבוא הוא חי כמו יהודי בטהרתו.

אבל כשמדובר בבית שיש בו ילדים, זה חמור פי כמה וכמה. זה משהו שכל אחד מבין לבד, שילד אסור לו להשתמש עם כל דבר. ישנם עשרות מכשירים, תרופות, וחומרים שמופיעות עליהם אותיות אדומות "אזהרה: הרחק מהישג ילדים". האזהרה מופיעה אצלך במטבח ובארון החומרים ובכל מקום. נראה שהסברים מיותרים כאן.

ולכן נוהגים אלפים אלפים מישראל לשכור משרד או חדר כלשהו בדמים יקרים, ובלבד שלא להכניס את המחשב לבית. בפרט כשמדובר במחשב שיש בו אימייל ואינטרנט מסונן, כבר פסק פוסה"ד ה'שבט הלוי' זצוק"ל: **"אינטרנט,**

קסום, ודווקא משום כך הם משהו ממכר, משהו לא בריא, משהו שמפריע לתורה ועבודה, משהו שאין בו גבולות ברורים, ולכן עלול לגרום למחזות מאוד מאוד בלתי רצויים.

יש לציין, שאם מישהו יזדקק מאוד, עדיין ישנם פתרונות אצל הועד לסדר את זה. כך שאין שום מניעה אמיתית להתקין וידיאוף, אלא רווח עצום וענקי של זמן.

וכל כך למה? שכן כל מי שחשוף לסרטי מחשב יודע שיכלה כל הזמן שבעולם והם לא יוכלו. גם סרטים כשרים כשלעצמם - הנקיים ממראות אסורות - הינם ממכרים מספיק, שורפים ימים ולילות, מחדירים ערכים גויים וגרוע מכך, כדי שישתלם לחסום אותם. ישנה מגיפת סרטונים בלתי נגמרת, והדרך היחידה להינצל לגמרי מהסחף היא: וידיאוף.

ישנם עשרות מכשירים, תרופות, וחומרים שמופיעות עליהם אותיות אדומות "אזהרה: הרחק מהישג ילדים". האזהרה מופיעה אצלך במטבח ובארון החומרים ובכל מקום. נראה שהסברים מיותרים כאן.

בכלל, גם מחשב שיש עליו אינטרנט מסונן, חובה להתקין עליו תוכנת וייפרי, כדי שהמחשב לא יוכל להתחבר לאינטרנט של השכן שאינו בסינון רח"ל, או שח"ו לא ייחשף לאינטרנט פרוץ בעת קריסת סינון.

חשוב להבין: הוראה זו איננה איזה הידור מצוה. כאמור, לא פעם ניתן להיתקל במחשבים 'ללא אינטרנט' שמסוכנים הרבה יותר ממחשבים עם אינטרנט מסונן. כל מחשב חייב שיהיה חסום לגמרי מאפשרות של אינטרנט פרוץ, שהוא ביהרג ואל יעבור.

2. בלי סרטים

ההמלצה להתקין תוכנת וידיאוף על כל מחשב, והחובה להתקין את התוכנה על מחשב הנכנס בתוך הבית - כבר לא צריכה היום להסברים.

הוכח עובדתית מעל לכל ספק, שמחשב המשמש לצפיית סרטים, יגרור בסופו של דבר לצפיית סרטים שיש בהם מראות אסורות. אפשר להתווכח עם הפילוסופיה שבדבר, אולם כשאלו הנתונים והעובדות, ואלפים בציבור החרדים יכולים להעיד שזה היה הפתח שלהם למראות שחץ וכל הגרוע מזה, אין מנוס מלהבין, שמחשב בכלל, ובפרט הנכנס לבית חייב להיות חסום מצפיית וידיאו. תבררו קצת, לא יאומן כיצד אברכים הנראים טובים בחוץ, כבר נחשפו לתוכניות טלוויזיה וגרוע כך, רק בגלל שלא עשו את הברקס הראשון וההחלטי שבמחשב שלהם אין צפיית סרטים. אם נתחיל להאריך עכשיו כאן, הנייר ייספג בדמעות עם סיפורים מסעירים ומרעישים וקורעים כל לב. אבל מי שיודע - יודע.

וגם כשמדובר בסרטים כשרים - סרטים הם משהו מושך, סרטים הם משהו

הבורסהאי בסלון

גם אם הוא חסום בכל צורותיו, דעתנו דעת תורה שלא יכניסהו לביתו, כדי למנוע כניסת האינטרנט לבית היהודי."

נכון, זה עולה כסף, כסף רב אפילו, ועדיין זה כדאי. כשהמחשב נמצא כל הזמן במרחק נגיעה, לא יימלט שההורים לא יעבדו עליו בשעות לא שעות שהם אמורים להיות עם הילדים ועם עצמם, ולא יימלט שלילדים לא תהיה איזושהי חשיפה אליו. וב"ה שכיום ניתן לומר שאכשר דרא, והדבר הזה מובן לכל בר דעת, ששומר על ביתו ולעולם לא יכניס מחשב בתוך בית המקדש הפרטי שלו.

4. רק לעבודה

כפי שנכתב בפתיחת הגליון, מחשב נועד אך ורק לעבודה, ולא לשום דבר אחר. מישהו ניסה פעם באמצע כפור החורף להיכנס לתנור אפייה כדי להתחמם בו?... מה שלא נבנה כדי לחמם, לא יחמם אלא ישרוף. אם אנחנו צריכים להתאוורר קצת ולהחליף כח, אפשר לצאת לטיול או לקחת ספר של סיפורי צדיקים, וכל מה שנכון לאורו. המחשב לא נועד להיות תחליף לזה. כמוהו כהר געש, שיש בו לבה רותחת בפנים שעלולה לפרוץ. שימוש בלתי נכון עלול לגרום לו להתפוצץ.

כשאדם מתיישב במשרד והוא יודע שהוא הגיע לעבוד, הוא יכול להישמר, אבל כשאדם מתיישב במשרד ומתחיל לבלות - זה עלול להיגמר מאוד רע. מחשב זה לא פארק. ואם אתה רוצה בדיקה עצמית, שאל את עצמך: האם אני משתמש עם המחשב רק לשם היעד שהוא שבגינת התחלת?...

5. להתייעץ

נתברך הציבור החסידי במתנה מיוחדת ששמה 'ועדות הטכנולוגיה', ובמיוחד בקהילתנו 'הק' אשר 'ועד והתקדשתם' הפועל יחד עם ארגון 'חבר', שכבר נודע לתהלה בכל ארה"ק עם מהפכת עולמיות ופתרונות רבים בעולם הטכנולוגיה. ועדות הטכנולוגיה מספקות בראש ובראשונה שירות רחב ומתמיד לכל פניה בנושא בטכנולוגיה, ויש מקומות שאין את השירות הנפלא הזה, ורבים רבים נופלים בתהומות האינטרנט אך ורק מחוסר ידיעה, מחוסר מודעות, ומחוסר ערנות. לעומת זאת, בציבור החסידי, כיון שיש שירות מלא לכל מי שנזקק לטכנולוגיה, וישנה מודעות גבוהה לבעיות המתעוררות, אנשים נזהרים הרבה יותר. ההבדל בין הציבורים - תהומי.

כשם שזהו ההבדל בין הציבור החסידי לבין ציבורים אחרים, יש הבדל כזה גם בין אנשים כערכנו, והוא **ההבדל התהומי בין אנשים שמתיעצים לבין אנשים שאינם מתייעצים**. רוב האנשים מבינים שאם הטכנולוגיה כל כך מסוכנת, אז צריכים להתייעץ לפני כן. והללו באים לשאול לפני כל שינוי מעשה בעניני טכנולוגיה; הן שאלת רב העוסק בתחום, והן בירורים טכניים אצל עסקני הועד.

אז כמובן שיש דברים שחייבים להתייעץ, כמו למשל

אנחנו עומדים ליד הדלת משפחת שמעק, ריח נוראי יוצא משם. בואש! פחד של צחנה. משהו שלא ניתן לעמוד בו. זה מריח כמו עור בהמה גסה שנתנבלה.

מה קרה למשפחה הזאת? לך תדע מה קרה להם...

אנו מפחדים לפתוח, וכשאנו פותחים לבסוף, אנו רואים באמצע הסלון בריכה ענקית ובה עורות בהמה ענקיים, השרויים בחומרים כימיים שונים.

מה קורה כאן? שאלנו עם צבת על האף. אי אפשר להסריח כאן את כל האזור ככה...

"ברוכים הבאים לבורסקי של השכונה", קידם אותנו בעל הבית, "כאן מכינים עורות לתפילין, לקלף של ספר תורה, ולסתם כריכות עור, מה שאתה רק צריך מעור, מתחיל מכאן. פה קורים הדברים האמיתיים..."

זהו משל כמובן, והנמשל הוא: מחשב. יכול אדם לעסוק לפרנסתו במחשב, הכשר ומסונן כראוי, אבל כאשר הוא מכניס את זה הביתה, אי אפשר שלא להיזכר במאמר חז"ל "אי אפשר לו לעולם בלא בָּסָם ובלא בורסקי, אשרי למי שאומנותו בסם, ואוי לו למי שאומנותו בורסקי". נכון שאתה צריך לך, אבל למה בבית, בתוך הסלון?! לא כל מה שכשר הופך לאושר!

מחשב עם אינטרנט, יהיה הכשר והמסונן ביותר שיש, איננו פחות מעתון חילוני מסונן... תמיד יישארו בו דברים שהם לא 'לכתחילה' ולא מתאימים לשיח בבית היהודי. שלא לדבר שאם יש אפשרות של צפיית סרטים, זה עלול להיות משהו גרוע הרבה יותר, וכל זה עוד לפני הסכנה לילדים.

וכמו שהוקדם, לא כל מה שמכניסים במשרד, אפשר להכניס בבית. אדם צריך שיהיה לו מקום פנימי וטבעי, ששם הוא מפשיל את כל השכבות החיצוניות, וחי חיים יהודיים. יהודים שעובדים במשרד, משאירים את כל הדברים הבדיעבדיים במשרד, ואל הבית הם מכניסים רק מה שהם באמת רוצים. את אישיותם האמיתית. אבל אם עבודת המחשב נעשית בבית, אז הבית נעשה חלק מהרחוב. אם עקרת הבית יושבת כל הזמן על פורומים בתוך הבית, הבית נעשה פחות בית והדעת מוסחת ממנו. זה כבר לא מקום של השראת השכינה בטירתה שאין בה כי אם חינוך הילדים והרעפת חום יהודי עילאי.

ואם אין זה חמץ גמור, הרי זה בוודאי יותר מקטניות וגעבראקטס...

ולכן המלצת כל גדולי ישראל שליט"א מכל העדות והחוגים שלא להכניס את המחשב הביתה! כדאי הכסף שעולה שכירת משרד, עבור התמורה הרוחנית של הרחקת המחשב הבית.

והיה אם חייבים את המחשב בבית, ההוראה היא שלפחות יהיה עם חסימת וידיאו ואינטרנט. בכל מקרה, דבר כזה מחייב התייעצות מליאה עם רבני ועד 'והתקדשתם'. כי בנפשנו הדבר.

שבתמימות לא ידעו שצריך להתייעץ עם הועד, ועשו החלטות הזויות על דעת עצמם, החלטות שהביאו את האינטרנט אליהם לתוך הבית. ולא רק שזה היה יכול להיחסך בשיחת ייעוץ קצרה, אלא שגם היו מקבלים הדרכה ועזרה מקצועית בטכניקה של הדברים שהיתה חוסכת להם הרבה עגמת נפש.

אחריות בסיסית. וב"ה שיש היום מי לשאול, ואפשר לקבל עצות ופתרונות על כל דבר, וכפי שכל המשתמשים בשירותי הועד מעידים, שמקבלים ב"ה שירות וייעוץ על הצד היותר טוב עד הפרט האחרון.

במשרדי הועד אנחנו נחשפים כסדר לסיפורים מסמרי שער, מאנשים

אם להחזיק מחשב וכדו', שדבר כזה צריך לקבל אישור הועד. אבל בכלל, טוב להתייעץ כסדר ולשמוע פתרונות לכל בעיה ותסבוכת. בפרט כשאתה מזמין טכנאי שצריך לשנות לך דברים במחשב, שעלולים להפיל את הסינון וכו'. להחליט לבד החלטות, ולזוז קדימה עם הטכנולוגיה בלי בלמים, זה חוסר

דע את הפתרון

אין להכניס מחשב לבית, גם מחשב שחסום לגמרי מאינטרנט.

כשיש הכרח גדול מאוד להכניס את המחשב הביתה, יש להתייעץ עם הועד שיעלה את השאלה בפני הרבנים בכבוד ראש.

בכל מקרה, אסורה וחמורה כל גישה של ילדים למחשב. וחובה שהמחשב יהיה חסום בקוד חסוי וקשה לפיצוח, והרחק מהישג ידם של ילדים.

מי שאינו משתמש באינטרנט אפילו המסונן ב"ה, יש לו לחסום את המחשב מאינטרנט בחסימה מוחלטת.

אם עדיין רוצים להותיר אופציה לשימוש באינטרנט מסונן, חובה להתקין ויפרי על המחשב - תוכנה שמונעת התחברות לאינטרנט בלתי מסונן דרך הוייפי.

בנוגע לאימייל ואינטרנט מסונן - הוקדשו מאמרים מיוחדים.

יש להתקין תוכנת וידיאוף על המחשב שחוסמת אותו מצפייה בסרטים. באם המחשב נכנס גם הביתה, חובה גמורה להתקין את התוכנה (יש להתקשר לאחד מחברי הועד לסדר את התקנת התוכנה).

אין להשתמש במשחקי מחשב ושאר אופציות בילוי, וכל שימוש שלא לצורך חיוני.

בכל שינוי שנעשה במחשב, יש להתייעץ עם עסקני הועד.

מומלץ להגביל את שעות השימוש במחשב.

דע את האו"ב

מחשב שיש בו אפשרות אינטרנט (היינו שלא נחסם ע"י אאוטנט או סונן ע"י תוכנת ויפרי), עלול להגיע לאינטרנט פרוץ רח"ל שהוא ב"הרג ואל יעבור".

מחשב שיש בו אפשרות סרטים ממכר ומוריד את הצופה, ובדרך כלל גם סוחף את הצופה לסרטים שיש בהם מראות אסורות רח"ל, כפי שהמציאות הוכיחה.

מחשב עם וידיאו או אינטרנט הנמצא בבית, גם אם מסונן היטב, גם אם אינו חשוף לילדים, מכניס את העולם הזה הביתה ומגדיר את הבית הזה בצורה אחרת, נמוכה יותר מכל בית יהודי.

כל מחשב שיש לו גישה לילדים, דומה לסכין קצבים הניתן לילד בן 3 רחמנא ליצלן.

כל שינוי במחשב ע"י טכנאי יכול להפיל את הסינון והחסימה וכו'.

מחשב המשמש לבילוי הוא מתכון מושלם לדרדור הנפש, אם לא לתהום עצמו, אזי כמה מעלות תחתונות ברוחניות.

ידעת, ניצלתי.

תיאטרון לגברים בל

גויים? זו תרבות הגוי, זוהי "ויתערבו בגויים וילמדו מעשיהם".

וכאן צריך להוסיף ולחדד, שאצל גוי, הכל נסוב סביב בהמיות וטומאה! גם אתרים שאינם אתרי בילוי ממש הם גוייסקייט. עסקים וביזנס הם לא הדבר המרכזי באינטרנט. המרכז זה בהמיות. ובפרט כשמדברים כבר על קניות, חדשות, זה רק תרבות הגוי, גוייסקייט, תאווה וטומאה. כך שבכל פעם שאדם מחפש בגוגל, ומתחיל לגלוש באינטרנט, אשר 99.999 ממנו זה חומר גויי וחילוני - אף כי מסונן - הוא אוטומטית נכנס לתיאטרון בהמי, גויי, טמא, רק שמסונן... לגברים בלבד...

ארבע כתות

הבה נפתח את המורסה בגילוי לב: כולנו יודעים שה'שבט הלוי' וכל חכמי ישראל עמו פסקו שהאינטרנט הותר לצורך פרנסה בלבד - כמה מאתנו נצמידים לכך?

ברשותכם נחלק את משתמשי האינטרנט המסונן לארבעה סקטורים:

א. יש את אלו שמשתמשים אך ורק לצורך פרנסתם. יועץ המשכנתאות שאין לו אלא אתרי הבנקים הרלוונטיים, הגרפיקאי שיש לו רק אתרי פונטים ותמונות, הנדל"ניסט שפותח רק אתרי נדל"ן ובורסה. גם באימייל יש להם רק את השימושי והנצרך לפרנסתם. אנשים אלו נצמידים בתכלית אל ההיתר של ה'שבט הלוי'.

ב. יש את אלו שכבר הרחיבו לעצמם את ההיתר, ומשתמשים גם לצורכי החיים האחרים. הם בודקים את אתר מזג האוויר כל יום ומחפשים מוצרים זולים באתרי קניות. הם כבר עושים שימושים באינטרנט שאינם נטו עבודה, וכאמור, כל מה שחורג מגבולות העבודה, כבר גובל וחושף

תארו לכם שהגויים והחילונים היו מתחילים ללבוש בגדי צניעות ולהקפיד שלא לדבר ניבולי פה מכוערים מדי, האם היינו הולכים לבלות איתם במועדון אחד?

שימו לב: אנחנו מדברים על תיאטרון שהוא סטריילי ממראות אסורות, לגברים בלבד! ההצגות שם הן אמנם של תכנים חילוניים והבלי הבלים, אבל בהקפדה גדולה שלא לדבר ניבולי פה וכפירה. גוייסקייט למהדרין!

האם היינו עוברים על מפתן תיאטרון כזה? האם יש בכלל שאלה בכך?

המשל הקטן הזה מסביר מתמצת וממחיש את הגדרת מרן פוסה"ד ה'שבט הלוי' זצוק"ל, שאינטרנט מסונן הותר לצורכי פרנסה בלבד!

לכאורה, זה 'שבט הלוי' מוקשה שצריך לעיין בו. וכי היכן מצאנו משהו שמותר רק לצורך עבודה ולא לצורך אחר? ובכלל, אם האינטרנט מסונן ואין בו בעיות לכאורה, מה משנה בין פרנסה ובילוי? ותו, מה ההבדל בין 'צורך פרנסה' לצרכים אחרים וחשובים? למה זה הותר רק למי שצריך זאת לפרנסתו, ולא לכל מי שצריך זאת לחיים נוחים יותר?

אך המשל שפתחנו בו מחדד היטב את ההבדלים: כל עוד שאתה הולך לעבוד ולהתפרנס, הרי כבר מצאנו תקדימים לכך שיהודים עבדו אצל גויים וחילונים. כל עוד שאין שם מראות אסורות ודיבורי כפירה וניבול פה, אזי לשם עבודה ופרנסה אפשר להתיר זאת בשעת הדחק. בוודאי שצריך להיזהר איך עובדים שם, אבל עדיין אפשר להיזהר. אולם לצרכים אחרים? לבילוי? להשתתף בנשפי נכרים וחילונים? זה בלתי אפשרי להיזהר. חז"ל אסרו 'סתם יינם' מהסיבה הזאת - משום שזה יקרב אליהם. וכי מותר ליהודי ללכת לבלות בתיאטרון של

האם תלכו לתיאטרון גויי לגברים בלבד? • מה פשר ההיתר של 'לצורך פרנסה בלבד'. ארבעת משתמשי אינטרנט ונפילותיהם

באינטרנט כפי המותר בלבד. אך למי שלא זכה לימנות בחבורה זו וכן צריך אינטרנט, וחושב בנפשו כמה הראש שלו מתמלא בהבלים, ושואל האם יש דרך החוצה - התשובה מאוד ברורה: רשימה לבנה! רבים מאנ"ש כבר יש להם פתרון זה, שבו אין לך אלא את האתרים הנוגעים למקצוע שבו אתה עוסק. למשל אם אתה גרפיקאי, אזי כל אתרי הגרפיקה פתוחים אצלך, אך לא יותר. אם אתה מעצב פנים, אזי כל מה שנוגע לעיצוב פנים פתוח, אך שאר האתרים לא. וכן הלאה והלאה. בדרך זאת, האדם מתרגל להשתמש אך ורק למה שהוא צריך.

ואם תשאל: איך אפשר? הרי מי שכבר התרגל לחפש בגוגל כל שטות ולהגיע לכל העולם בקליק אחד, מרגיש ב'רשימה לבנה' שהוא חזר למאה שערים... פתאום הכל נסגר בפניו... התשובה היא שזה עצמו אכן ממחיש את גודל החורבן של אינטרנט מסונן שפתוח באופן גורף, ומחדד עד כמה צריכים להתרגל בחזרה דווקא ל'רשימה לבנה'...

יש הרבה מאד המשתמשים ב'רשימה לבנה'. גם חיפוש גוגל חסום שם. אצלנו בקהילה לא מחייבים את זה, אבל מי שחפץ חיים ואוהב ימים לראות טוב - הולך עם זה עד הסוף. יש לו רק את האתרים שהוא צריך! כשהוא נכנס למשרד, הוא יודע שאני הולך עכשיו לעבוד, ולא הולך להתיישב מול כל העולם שתוקע לו את פרצופו בפנים ומסיה את דעתו כל רגע למקום אחר בעולם. הוא עובד עם מחשב, אבל לא

הפחות טובים, והפחות מהפחות... המציאות היא שהאינטרנט הוא מושך ומסנוור יותר מכל מוצר אחר בעולם, וטובי האסטרטגים בעולם יושבים על כל אתר ואתר איך לעשות אותו יותר מסנוור ועוד יותר מושך ועוד יותר נוצץ, כך שקשה מאוד לשמור על גבולות ובלמים.

(מה שכן, שבדרך כלל היושבים בחדרי מחשבים, תמיד יהיו מנויים על החבורה שלישית! הם מגיעים לא רק לסדר תשלום ומה שצריך, אלא גם לסייר קצת ברחבי הגוגל... וזה אבסורד עצום,

שדווקא חדר המחשבים שאמור להיות פתרון למי שרוצה להתרחק ממחשב, הפך להיות הדרגה השלישית. כל מי שמשמש בחדר מחשבים, צריך להחליט שהוא מגיע לכאן כדי לצמצם שימוש באינטרנט ולא להרבות. וכבר הרחבנו את הדיבור אודות חדרים אלו).

כולו הפך לבן

מהי העצה אם כן? כמובן שהכי רצוי זה להיות מחבורת 'הנוטרים' - בני חורין, המתנזרים לגמרי מטכנולוגיה. (שב"ה רוב חברי קהילתינו נמנים על חבורה קדושה זו) מי שיכול יעשה זאת ולו מהטעם האמור, שקשה מאוד לגלוש

לחברות הגוי. כי למשל כל אתר קניות - הוא אתר שכולו נוטף גוייסקייט ומחלחל ארס של תאוות ובהמיות, ולא יימלט שלא ידביק ולו במעט את האדם במושגי הגוי. אבל עדיין, האדם הזה נצמד שלא לבלות סתם באינטרנט.

ג. ואחר כך יש את המבלים! האינטרנט המסונן הוא מקור בלתי אכזב שמאפשר בילוי בלתי פוסק לכל אדם למשך אלף שנה... זה מתחיל באוצרות בלתי נגמרים של ידע, ממשיך בהתכתבויות בפורומים שלא נגמרות, רפרוף כל עשר דקות באתרי חדשות, שריפת ימים שלמים על אתרי סרטונים, ושאר אתרים ממכרים הנמצאים לרוב. כשמדובר בבילוי, אף אם משהו יבלה רק על האתרים החרדיים, הוא ימלא את הראש שלו בכמויות גוייסקייט בלתי נתפסות, העוברות היום עובר לסוחר בכל האתרים החרדיים. ולא נגענו בסוגיית ההתמכרות, שאם כי היא סוגיא אנושית שכל הגויים כבר מבינים אותה, הרי היא גורמת במישרין לנזק יהודי.

ד. ויש גם את הסקטור הרביעי - הנחשלים, שמנסים למצוא את הפרוץ שבמסונן. מנסים לחפש את המילה ההיא וההיא, להתוודע על נושא פלוני וענין אלמוני, לראות מה הסינון של נטפרי לא הצליח לסנן, ומה נכתב שם על הסוגיא הצנועה ההיא, וגרוע מכך - הן בהלכות דעות והן בהלכות קדושה - רק שלא נרחיב בדברים שהצנעה חובה להם.

אם מישהו חשב שארבע הכתות האמורות הן ארבעה אנשים נפרדים, אזי נחדש לו שאלו קיימות גם באדם אחד לפעמים... יש לו את הרגעים הטובים, הרגעים

עובד אצלו. מידע הוא מקבל מליקוטי מוהר"ן, ליקוטי הלכות, , משיעורי תורה ומראשי חבורות - לא מכל גויי ושטני תבל.

ייתכן שהתרגלנו כבר לחסוך זמן על ידי חיפוש גוגל קיצור, אבל כולנו מכירים את הסיטואציה הזאת שבה אנו רואים מקצה הרחוב משהו שאנו יודעים שהולך לשרוף לנו עכשיו חצי שעה, ואנו עוברים לצד השני של הכביש, נכנסים לסימטה השניה, ועושים סיבוב ארוך כדי לא לפגוש באותו אדם... מה קרה? למה אנחנו שורפים זמן יקר ועושים סיבוב ארוך... התשובה היא שדווקא בגלל שאנחנו חסים על זמננו, אנחנו עושים סיבוב, כדי שלא נצטרף לשרוף עוד יותר זמן...

ומי שיושב בחדר מחשבים, ששם אין אפשרות של 'רשימה לבנה', עצתו לקנות דקות מועטות מאוד, ולהעדיף לטפל בדברים בעמידה. לא להפוך את התשלום בן 3 דקות לשעת בילוי אינטרנטי שאין בו כי אם ריח גויי שקייט שוב ושוב.

ומה עושים כשצריכים לפתוח אתר מסוים? פשוט שולחים פנייה ל'ועד והתקדשתם'. בשביל כך מעניקים את השירות המקצועי של 'חבר', שיפתחו לך את זה לכמה שעות או ימים, כפי צרכיך ורצונותיך, ואם זה משהו שדרוש לפרנסתך גם יפתחו את זה לנצח. זה תלוי בכל אתר לגופו. בשביל כך יש לנו את השירות של 'חבר', שכל אחד אחר יכול להתקנא בו.

סינון קהילתי

כבר דיברנו על רשימה לבנה, אך יש דרגה לפני כן: **סינון קהילתי**. משהו שהוא חובה היום בכל הקהילות הקדושות, וכמובן גם בקהילתנו הקדושה.

ולמרות שמדובר בדבר פשוט כל כך, הבה נקדיש לכן כמה מילים: נכנסתם פעם למשרד חרדי וראיתם צלב גדול ח"ו עומד במרכזו? גם אנחנו לא.

ואנחנו מתכוונים כמובן לאינטרנט פרוץ. כמעט בלתי מצוי שתיכנסו למשרד חרדי ותמצאו מחשב בלתי מסונן. זה לא שונה מצלב. אם כן ידוע לכם משהו שיושב על אינטרנט פרוץ, הרי כבר פסקו גדולי ישראל לצוק"ל שהוא פרוץ וחשוד על כל דבר איסור. גדולי ישראל צוק"ל בדור האחרון פסקו שזה ב"הרג ואל יעבור", וכל דרדק יודע את זה. הדבר הזה פשוט יודע לכל, ואין הרבה פורצי גדר.

אבל כשזה מגיע לרמת הסינון, כאן יש

סומך עליה, יש הבדל תהומי, ולא צריך לפרט בדוגמאות (יש לציין שהיום מציעה 'נטפרי' מסלולים כאלו גם למי שאינם מוגדרים בקהילות החסידיות, מתוך הבנה שזה הנכון והראוי לעשות).

הנקודה היא, שאיננו מסכימים בשום שלב לוותר על מקצת מאורח החיים המרומם שלנו. ישנם כאלו שמרגישים שאי אפשר ללחוץ עכשיו על המקסימום. לדידם צריכים להסתפק בתיקון הפרצות הגדולות מאוד, שהאינטרנט פשוט לא יהפוך אותנו לחילונים גמורים - אבל להמשיך להיות כל היום דבוק בהשי"ת? איך זה בכלל אפשרי בעולם האימייל הצ'אט והוואטסאפ? אבל עבור חסידי ברסלב זו לא שאלה. ברור שאנחנו לא מתפשרים על קוצו של יוד, וגם הסינון צריך להיות המקסימלי. ומהסיבה הזאת זוהי חובה גמורה שיהיה לנו דווקא הסינון הקהילתי.

וחשוב מאוד לציין, שכהיום כבר ניתן לעשות סינון קהילתי גם במשרדים אחרים ובמקומות עבודה שאינם כפופים לקהילתנו הק'. גם כשקו האינטרנט נמצא על סינון אחר - אפשר לעשות על המחשב הספציפי שלך סינון קהילתי דרך תוכנת ויפרי. ובעז"ה כך תחסכו המון המון עגמת נפש של סינון מיותר באתרים ממכרים ובעייתיים.

דרך קצרה וארוכה

וכאן המקום לסכם בקצרה את הנושאים הבערים באינטרנט מסונן:

הראשון - פורומים והתכתבויות. מדובר במוצר ממכר להחריד, מכלה את הזמן, ושורף את הנפש. אנשים שיושבים על פורומים מעידים עד כמה נפשם נעשית תלותית בתגובות החברים בפורום, והיא נלחצת להשיב שוב ושוב, להתכתב עוד ועוד, לרוב בלי הרבה ישוב הדעת לפני כן, מה שגורר את הויכוח למחזות חדשים ורחוקים עד שהגבול לא נראה באופק. יש גם פורומים המלאים בדעות משכילות (כי לרוב תלמידי חכמים שמתכתבים בפורומים הם מאותם שאכלו גם מקליפת הפרי...), ועדיין לא דיברנו על קשרים פסולים שנוצרו בפורומים פתוחים יותר. מי חכם ויחוס על עצמו ינתק מכל הפורומים - וכל מקום שמאפשר התכתבויות ארוכות (למותר לציין הצ'אט שבאימייל, שכבר נחסם בקהילתנו הק', וגם בחדרי מחשבים צריכים להתנתק ממנו).

השני - קניות באינטרנט. מדובר בפיתוי עצום, שכן ניתן לקנות באינטרנט דברים

אתה ושכנך הליטאי (או החסידי בקהילה שאין לה ועד טכנולוגיה) יכולים לדבר ביחד על הסינון של נטפרי שיש לכם על המחשב, אבל באמת יש לכם סינונים שונים. כמו שני יהודים שאומרים על עצמם שאוכלים 'כשר', אבל בין החותמת שהוא סומך עליה לבין החותמת שההוא סומך עליה, יש הבדל תהומי

ויש. הדברים לא מובנים מאליהם כלל!

'סינון' זו הגדרה כוללת בערך כמו המושג 'חרדי'. כמה סוגי אנשים חושבים את עצמם לחרדים? ישנם כאלה שאם הם חרדים, צריך לעיין מה זה חילונים. וככה זה בעולם הסינון. יכול להיות שאתה עושה לעצמך 'סינון', אבל השאלה הגדולה היא מה נקרא אצלך פסולת ומה לא... גם גויים באינדיאנה מסננים טכנולוגיה, השאלה היא רק מה מסננים? ... מה שאצל השכן שלך נקרא 'סינון מהודר', יחשב אצלך 'טרייף חזר', ומה שאצל השכן שלך נקרא 'בלתי מסונן', הוא בשבילך בכלל מעבר להרי חושך ולא בא בכלל בא חשבון.

ובנקודה זו - יד החסידים על העליונה. כמו שאמר מרן ה'חפץ חיים' זי"ע שבתקופת ההשכלה הוכחה דרך צדקת החסידים, כשהם התגברו על נסיונות ההשכלה, ממש כך הוא בענין הסינונים. בכל קהילה חסידית יש היום 'סינון קהילתי' - מסלול מיוחד בתוך חברת הסינון עבור חברי הקהילה, והסינון הזה הוא ברמה אחרת לגמרי מהסינון הכללי.

אתה ושכנך הליטאי (או החסידי בקהילה שאין לה ועד טכנולוגיה) יכולים לדבר ביחד על הסינון של נטפרי שיש לכם על המחשב, אבל באמת יש לכם סינונים שונים. כמו שני יהודים שאומרים על עצמם שאוכלים 'כשר', אבל בין החותמת שהוא סומך עליה לבין החותמת שההוא

בזול, ובקלי קלות, מקליקים וזה מגיע עד הבית. לפעמים מרגישים שפשוט מרוויחים עולמות. לא ניכנס עכשיו האם מקבלים את המוצר שבאמת רצו, משום שגם באותן הפעמים שכן קנו את המוצר המתאים והמדויק, צריך לקחת בחשבון כמה זמן לקח השיטוט בגוגל עד שנמצא. יש מושג של "דרך קצרה שהיא ארוכה", וזה ממש מה שקורה בקניות באינטרנט. אדם מתרגל לגלוש ולשוטט באינטרנט, וזה עולה לו עשרות שעות בחודש או בשבוע, והכל התחיל בכך שהוא קנה אז מוצר פלוני על האינטרנט, ואז זה דווקא לקח לו רק חצי שעה לחפש. אבל הוא לא לקח בחשבון כמה זמן לקחו מאז החיפוש. הוא שוכח שמאז הוא מבלה הרבה יותר על אינטרנט, והמחיר

הזול הוא כבר עלה המון זמן נפש וכח. לכן צריכים להיצמד לפסק הרב וואזנער ולזכור, מה שאינו לצורך פרנסה, הוא תיאטרון גויי! אתרי הקניות הם בהמיים כמו כל אתר גויי כזה. אין מקומי שם.

השלישי - סוגיית ההתמכרות בכללותה. מדברים על זה שוב ושוב, אבל אנשים לא קולטים במה מדובר. מדובר באנשים שהם עבדים! הם רוצים מאוד מאוד מאוד לא לפתוח עכשיו את האתר אליו התמכרו, אבל זה פשוט חזק מהם (וכן, אפשר להתמכר גם לאתרים כשרים לגמרי). הם לא מסוגלים אחרת. ישנם אנשים שהינם בעלי כשרון, בעלי מקצוע, אברכים שיכלו להתפרנס יפה ולהרוויח המון בעבודתם, אבל כתוצאה מן

ההתמכרות, הם פשוט לא עובדים אלא גולשים וגולשים. לא מדובר בדמיונות, אלא במעשים שבכל יום, וללא ספק יש גם לכם חברים כאלו.

מדובר בנזק גשמי עוד הרבה לפני הנזק הרוחני. כמובן שההתמכרות כבר גורמת גם לנזקים רוחניים, לשעבוד הנפש ולשריפת הזמן, אבל קודם כל זהו אסון גשמי. אם תרצו תוכל לערוך לעצמכם מבדק עצמי: האם אתם הולכים בחול המועד אל המחשב? בערב שבת, במוצאי שבת, ובכל מיני הזדמנויות כאלו? אם כן, אז תגבילו את עצמכם בדווקא למשך שעות או ימים שבהם אתם לא נוגעים במחשב. פשוט כדי לצאת מהתמכרות לחירות.

זע את הפתרון

- 🌐 משובח הוא המתנזר לגמרי, ונמנה עם חבורת 'הנוטרים - בני חורין' (ניתן לקבל שירות אלטרנטיבי לאינטרנט על ידי כמה ארגונים: אום אני חומה סערוויס, לכתחילה סערוויס).
- 🌐 אין להחזיק אינטרנט בבית, וראוי שלא לדבר כלל ממושגים מהאינטרנט בבית.
- 🌐 יש להקפיד על סינון אינטרנט אך ורק תחת והתקדשתם - קרן אור.
- 🌐 גם במקומות עבודה, ראוי לבקש ולדרוש סינון קהילתי.
- 🌐 עדיף לא להחזיק כלל מחשב פרטי, אלא ללכת לחדרי מחשבים של 'חותם'.
- 🌐 גם בחדרי המחשבים צריכים זהירות רבה שלא להשתמש יותר מההכרח.
- 🌐 רצוי לצמצם את האתרים הפתוחים לרשימה לבנה, ולפחות לפי תגיות הקשורות לעבודה.
- 🌐 גם בלי רשימה לבנה, רצוי לחסום את כל הפורומים ואתרי קניות ממכרים. וכן כל אחד היודע לב מרת נפש - מה האתר שממכר אותו.
- 🌐 רצוי להגביל זמן שימוש לשעות יומיות/שבועיות/חודשיות.
- 🌐 רצוי שלעוד מישהו יהיה את הקוד ויוכל לבדוק לאן גלשתם.

זע את האויב

- 🌐 האינטרנט מרכז לתוכו את כל העולם הגויי והחילוני, וגם כשהוא מסונן, זה רק נקי מאיסורים, אך לא מבהמיות ותרבות הגוי על כל המשתמע מכך.
- 🌐 הגולש כל כך נקשר לרשת, עד שלכל שאלה וברור רץ לחפש ברשת מה כתבו עליו כל גויי תבל. כל המהות והמידע הוא שואב מרחבי העולם האינטרנטי...
- 🌐 האינטרנט גם המסונן מרכז/מוריד את הסלידה ממושגים מהעולם החילוני, בלויים שונים, חופשות בצורה גויית, מושגים גויים, אופנה, שפה גויית, והמון בהמיות.
- 🌐 האינטרנט מגרה לידע, חדשות, סרטונים, התכתבויות, על חשבון החיים היהודיים.
- 🌐 למרות כל הסינונים, עלול הגולש עלול להפגש ולהגיע לקשר עם לכלוך...
- 🌐 גורם התמכרות מספר 1, גם באתרים כשרים.
- 🌐 שורף זמן רב ומפריע לעבוד, לא פחות ממה שהוא מסייע לעבוד.
- 🌐 כל הבעיות הקיימות באימייל - שנכתבו במאמר המיוחד בגיליון 1 - שייכות גם כאן.
- 🌐 סינון שאינו קהילתי ע"י 'ועד התקדשתם', אינו סינון ראוי ומושלם.

זעתי, ניצלתי.

המכתרון

האמיתי והמושלם

**לכל הבעיות והסכנות
שיש בטכנולוגיה**

השבוע בגלין 'ודע':

הרחבה מאלפת ועשירה על
חבורת 'הנוטרים' - בני חורין'
שמאות מבני קהילתנו נמנים עליה